

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1197 van 7 juni 2016
in de zaak 1213/0475/A/6/0438

In zake: de heer **Arthur DE DECKER**, wonende te 9000 Gent, Leebeekstraat 9

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 18 maart 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 22 januari 2013 waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitvoeren van hakhoutbeheer langs de gewestwegen R4, N9, N60, N456, N458, N466, N469 en N474 in Gent, Evergem en Lovendegem.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9000 Gent, Zeeschipstraat en Deinseseesteenweg – Drongenseesteenweg - Terdonkkaai - Wondelgemkaai en met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie B, nummer 000 (openbaar domein) en sectie I, nummer 000 (openbaar domein), afdeling 13, sectie R, nummer 000 (openbaar domein) en sectie S, nummer 000 (openbaar domein), afdeling 24, sectie B, nummers 231P, 235E, 240F en 2N/2, afdeling 27, sectie B, nummer 000 (openbaar domein) en sectie C, nummer 000 (openbaar domein), afdeling 28, sectie B, nummer 000 (openbaar domein).

De bestreden beslissing heeft eveneens betrekking op de percelen gelegen te 9940 Evergem, Brugse Steenweg – Eversteinlaan en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 000 (openbaar domein).

De bestreden beslissing heeft eveneens betrekking op de percelen gelegen te 9920 Lovendegem, Binnenring Vinderhoute – Industrieweg en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 000 (openbaar domein).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 25 februari 2014 in de eerste kamer, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld en de zaak in beraad werd genomen.

Bij beschikking van 30 maart 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep toegewezen aan de zesde kamer.

Bij tussenarrest van 31 maart 2016 heeft de voorzitter van de zesde kamer de debatten heropend teneinde het beroep te hernemen.

De partijen zijn opnieuw opgeroepen om te verschijnen voor de openbare zitting van 19 april 2016, waar de vordering tot vernietiging opnieuw werd behandeld.

Kamervoorzitter Karin DE ROO heeft verslag uitgebracht.

De heer Arthur DE DECKER die in persoon verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Klaas DE PAUW die *loco* advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 8 oktober 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient het Agentschap Wegen en Verkeer, hierna de aanvrager, bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitvoeren van hakhoutbeheer langsheen de R4 – N9 – N60- N456 – N458 – N466 – N469 – N474 te Gent – Evergem – Lovendegem”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’ gelegen in gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven, koppelingsgebied K1, bufferzone, industriegebied, zone voor bestaande autowegen, reservatiegebied, landschappelijk waardevol agrarisch gebied, gebied voor dag- en verblijfsrecreatie, ontginningsgebied, woongebied, parkgebied, zone voor bestaande waterwegen, woongebied met landelijk karakter en historische, culturele en/of esthetische waarde, gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, natuurgebied en gebied voor ambachtelijke bedrijven en kmo’s.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening grootstedelijk gebied Gent’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Zeehavengebied Gent - Inrichting R4-oost en R4-west’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2005.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 9 januari 1998 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Bourgoyen – deel D nr. 102D', meer bepaald in een zone voor wegen.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 22 juni 1994 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg 'Kanaal van Zwijnaarde', meer bepaald in een zone voor wegen.

Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling adviseert op 12 november 2012 gunstig.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 14 november 2012 gunstig.

Watering Oude Kale en Meirebeek adviseert op 15 november 2012 gunstig.

Watering der Assels adviseert op 16 november 2012 voorwaardelijk gunstig.

Infrabel adviseert in november 2012 gunstig.

Het departement LNE – Natuurlijke Rijkdommen meldt op 22 november 2012 dat zij zich onthoudt van advies aangezien de aanvraag geen betrekking en geen impact heeft op het beheer van de natuurlijke rijkdommen en het ontginningsbeleid.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 22 november 2012 gunstig.

Onroerend Erfgoed adviseert op 30 november 2012 gunstig.

De nv Waterwegen en Zeekanaal, afdeling Bovenschelde adviseert op 12 december 2012 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem adviseert op 3 december 2012 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent adviseert op 4 januari 2013 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lovendegem brengt geen advies uit binnen de wettelijk voorziene termijn van 30 dagen.

Er vindt geen openbaar onderzoek plaats.

De verwerende partij beslist op 22 januari 2014 als volgt een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, diende de aanvraag niet onderworpen worden aan een openbaar onderzoek.

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag heeft betrekking op verschillende geselecteerde bermlocaties langs de gewestwegen R4, N9, N60, N456, N458, N466, N469 en N474 op grondgebied van Gent, Evergem en Lovendegem.

Door achterstallig onderhoud op deze locaties zijn veel houtkanten op de bermen langs gewestwegen uitgegroeid tot doorkijkbare schermen, met vrij veel bomen in de stakenfase en waar takken over de weg hangen. Bovendien komen hierdoor ook bomen voor met een omtrek groter dan 1m. Op deze locaties wordt hakhoutbeheer gepland.

Hakhoutbeheer voorziet in het terugzetten van bomen en struiken met als doel de houtkant te verjongen. Dit verjongen is nodig om te vermijden dat er zware stammen worden gevormd die bij storm kunnen ontwortelen en aanleiding kunnen geven tot zware ongevallen. De verjonging gebeurt door vlakbij de grond de bomen of struiken af te zagen met de bedoeling ze weer uit te laten groeien via vegetatieve regeneratie aan de stobbe die na de kap achterblijft. Als de houtige begroeiingen regelmatig worden teruggezet spreken we van hakhout. Na het terugzetten schieten de soorten terug uit via stronk- of wortelopslag.

Het hakhoutbeheer heeft een omlooptijd van 10 jaar en wordt gefaseerd uitgevoerd in een periode tot en met de winter van 2022. Het hakhoutbeheer wordt uitgevoerd in 10 beheerseenheden waarvan jaarlijks één eenheid wordt gekapt. Door deze spreiding in ruimte en tijd zouden regeneratiestadia van verschillende ouderdom moeten ontstaan.

Op de bermen zullen ook een beperkt aantal bomen worden gespaard en die niet in hakhout omgezet worden (middelhoutbeheer). Deze bomen krijgen de kans om groot te worden en hun volledige levenscyclus te doorlopen.

Om te vermijden dat de eerste jaren na het hakhoutbeheer al vrij snel takken over de weg gaan hangen, wordt er een boom- en struikvrije zone van 4,50m voorzien door het eventueel verwijderen van de eerste rij(en)

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven.

Het toepassen van hakhoutbeheer langsheen gewestwegen maakt dat er niet langer bomen met zware stammen ontstaan. Dergelijke bomen vormen een potentieel gevaar bij storm.

De initiële houtkanten zijn uitgegroeid tot doorkijkbare schermen met vrij veel bomen in de stakenfase. Door het toepassen van hakhoutbeheer zal, op termijn, terug een gesloten scherm gecreëerd worden waardoor de gewestwegen in kwestie een betere visuele buffering krijgen ten opzichte van de omliggende gebieden.

Door de gefaseerde aanpak over 10 jaar, waarbij ook een aantal bomen zullen gespaard worden, vermijdt men al te drastische kapwerkzaamheden en zouden regeneratiestadia van verschillende ouderdom moeten ontstaan.

Het principe om te voorzien in hakhoutbeheer langs de gewestwegen is ruimtelijk en stedenbouwkundig te verantwoorden.

Gelet het voorwaardelijk gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen Gent, Watering der Assels.

Gelet het gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen Evergem, NV Waterwegen en Zeekanaal — Afdeling Bovenschelde, het Agentschap Wegen en Verkeer, Infrabel, Watering Oude Kale en Meirebeek, het Departement Landbouw en Visserij — Duurzame Landbouwonwikkeling, het Agentschap voor Natuur en Bos en Onroerend Erfgoed.

Gelet dat het college van burgemeester en schepenen Lovendegem geen advies uitbracht binnen de wettelijke termijn van 30 dagen. Bijgevolg wordt aan deze adviesvereiste voorbijgegaan.

Gelet dat het Departement LNE Natuurlijke Rijkdommen zich van advies onthouden heeft.

Het ontwerp komt niet voor op de lijst gevoegd als bijlage I en II van de Europese richtlijn 85/337/EEG, noch op de lijst gevoegd als bijlage I en II van het Project-m.e.r.-besluit. Bijgevolg dient geen milieueffectenrapport te worden opgesteld.

Gelet het bovenstaande wordt besloten dat de aanvraag, mits het naleven van de onderstaande voorwaarden, in overeenstemming is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening en in aanmerking komt voor vergunning.

ALGEMENE CONCLUSIE

De stedenbouwkundige vergunning wordt verleend, mits onderstaande voorwaarden strikt worden nageleefd.

BIJGEVOLG WORDT OP 22 -01-2013 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De voorwaarden gesteld in het advies van het college van burgemeester en schepenen van Gent

- De voorwaarden gesteld in het advies van Watering der Assels.

...”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft als volgt haar belang bij de voorliggende vordering:

“ ...

Het belang van de verzoeker in deze zaak is dat hij ingevolge de geschonden voorgeschreven regelgeving en beginselen van behoorlijk bestuur ten onrechte de gevolgen ondergaat van de toegekende stedenbouwkundige vergunning die op korte termijn ingrijpende gevolgen heeft voor het milieu waarin hij woont en leeft. Hij woont aan het beschermde monument Maaltebruggepark langs de R4 Buitenring-Zwijnaarde dat deel uitmaakt van het portaal dat toegang geeft tot de groenpool Parkbos zoals omschreven in het GRUP-Parkbos. Door deze vergunning zijn reeds en zullen later nog meer grote

aantallen bomen worden gerooid en zal dit groenscherm dat tevens dienst doet als geluidsscherm tussen de R4 en zijn woning en de Maaltemeerswijk voor lange tijd verdwijnen. Grote aantallen bomen in het gezichtsveld van zijn woning zullen verdwijnen zonder dat deze momenteel enige bedreiging vormen voor de veiligheid van de R4-gebruikers. Ingevolge het niet naleven van substantiële termijnen, vormvoorschriften en voorwaarden van toepassing op deze stedenbouwkundige vergunning werd de verzoeker niet in de mogelijkheid gesteld zijn mogelijke bezwaren tegen deze werken tijdig kenbaar te maken. Meerdere inbreuken slaan niet enkel op de directe omgeving van de woning van de verzoeker doch betreffen tevens deze ganse vergunning zodat deze in zijn geheel dient te worden vernietigd.

...

2.

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij zich eventueel kan beroepen op artikel 4.8.11, § 1, lid 1, 3° VCRO om als derde belanghebbende beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing, maar dat de verzoekende partij dan in het verzoekschrift minstens de hinder en de nadelen moet beschrijven die zij ingevolge de bestreden beslissing rechtstreeks of onrechtstreeks kan ondervinden.

De verwerende partij wijst er op dat de verzoekende partij geen stukken voorlegt waaruit blijkt dat zij eigenaar of bewoner is van een perceel en woning ter hoogte van de aanvraag en dat het loutere nabuurschap op zich niet volstaat om het rechtens vereiste belang te verschaffen.

Verder stelt de verwerende partij dat het opsommen van beweerde hinder of nadelen niet kan volstaan als een concrete omschrijving van de aard en de omvang ervan. De verzoekende partij stelt dat door het (nog meer) rooien van de bomen het groenscherm, dat eveneens dienst zou doen als geluidsscherm, voor lange tijd zal verdwijnen. De verzoekende partij toont volgens de verwerende partij echter niet concreet aan wat de ligging van zijn woning is ten opzichte van de geplande werken en wat het gezichtsveld is vanuit de woning.

Ondergeschikt stelt de verwerende partij dat in de ruimere omgeving van de woning van de verzoekende partij maar twee zones worden aangeduid waarvoor een vergunning werd verleend, meer bepaald de rode zone (fase 1) en de oranje zone (fase 2) die aangeduid zijn op foto 2 van het plan met nummer 411006. Er bevinden zich tussen de bewoonde zone en de R4 nog meerdere bomen en struiken die niet onder de vergunning vallen en die niet zullen worden geveld. Deze bomen en struiken blijven bestaan en tasten het gezichtsveld van de verzoekende partij niet aan. Tussen de oranje zone en de woning van de verzoekende partij bevindt zich een deel van het Maaltepark waarin zich meerdere bomen en struiken bevinden. Er wordt volgens de verwerende partij dus geenszins aangetoond dat er een groenscherm in het gezichtsveld van de woning van de verzoekende partij zal verdwijnen.

De verwerende partij wijst bovendien op het feit dat er tussen de bomen en struiken een open en verhard stuk ligt, dat rechtstreeks toegang tot en zicht op de R4 geeft. Er kan dan ook geen sprake zijn van een geluidswerende functie.

Tot slot merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partij in zijn verzoekschrift meermaals aangeeft dat een deel van de bomen al is geveld. De vergunning is, wat dit deel van het vermeende groenscherm betreft en waaruit de verzoekende partij zijn belang meent te kunnen puren, reeds uitgevoerd. De verzoekende partij beschikt dus niet over een actueel belang in huidige procedure

gelet op het feit dat een gebeurlijke vernietiging niet tot voordeel van de verzoekende partij kan strekken.

3.

De verzoekende partij antwoordt hierop door aan de wederantwoordnota twee foto's toe te voegen die zijn genomen vanuit de tuin en de woning. Het verdere kappen van de bomen zal volgens de verzoekende partij nog meer ingrijpende gevolgen hebben in haar nadeel. Dat de meeste betrokken bomen uit deze hakhoutbeheervergunning niet in het gezichtsveld liggen van de woning van de verzoekende partij doet volgens haar niets af aan het feit dat door deze vergunning de wijde omgeving waarin de verzoekende partij woont, werkt, recreëert en leeft op korte termijn negatief wordt aangetast.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

2.

De verzoekende partij zet onder meer uiteen dat ingevolge de door haar bestreden vergunning grote aantallen bomen geveld zijn en zullen worden. Deze bomen vormen volgens de verzoekende partij een groen- en geluidsschermband tussen haar woning en de R4 Buitenring-Zwijnaarde.

De verwerende partij voert aan dat de verzoekende partij geen stukken voorlegt waaruit blijkt dat zij eigenaar of bewoner is van de woning aan de Leebeekstraat 9 en dat zij niet aantoont wat het gezichtsveld is vanuit de woning.

In antwoord op de exceptie van onontvankelijkheid van de verwerende partij voegt de verzoekende partij aan haar wederantwoordnota twee foto's toe met zicht vanuit haar woning op de berm die een onderdeel vormt van de aanvraag.

Op grond van de gegevens van het dossier stelt de Raad vast dat de verzoekende partij aan de Leebeekstraat 9 in Gent woont en dat de woning van de verzoekende partij gelegen is in de omgeving van het onderdeel van de aanvraag zoals voorgesteld op het plan met nummer 411006 'Hakhoutbeheer Binnenring – Buitenring', meer bepaald op het deelplan 2. Het betreft de bermlocatie langs de gewestweg R4 – Buitenring in Zwijnaarde dat overeenkomstig het plan gerealiseerd had moeten worden tijdens fase 1 (winter van 2012-2013).

Uit de plannen en de door de verzoekende partij voorgelegde foto's kan worden afgeleid dat zij zicht heeft vanuit haar woning en haar tuin op bomen die onderdeel uitmaken van de bermlocatie langs de R4 – Buitenring in Zwijnaarde. Het groenschermband kan mogelijk ook fungeren als geluidsschermband voor de woning van de verzoekende partij. De verzoekende partij maakt dan ook voldoende aannemelijk dat zij ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hinder

en nadelen kan ondervinden omdat bomen geveld zullen worden die het mogelijke geluidsdempend effect van beplantingen in de bermlocatie teniet zullen doen.

De tegenargumenten van de verwerende partij, die stelt dat tussen de bewoonde zone en de R4 nog meerdere bomen en struiken voorkomen die niet onder de vergunning vallen en niet gekapt zullen worden en dat er langs de R4 nog een open en verhard stuk grond voorkomt, overtuigen de Raad niet dat de verzoekende partij van de bestreden beslissing geen hinder zou kunnen ondervinden.

De verzoekende partij maakt evenwel niet aannemelijk dat ze hinder of nadelen kan ondervinden van het vellen van bomen die niet in de omgeving van haar woning gelegen zijn en kan dus niet gevolgd worden waar ze meent dat ze haar belang kan baseren op het hakhoutbeheer in alle zones waarop de aanvraag betrekking heeft, louter omdat de zones allen zouden behoren tot "*de wijde omgeving waarin de verzoeker woont, werkt, recreëert en leeft*". Het volstaat anderzijds voor het vaststellen van het belang van de verzoekende partij dat zij op persoonlijke wijze hinder of nadelen van een deel van de aanvraag kan ondervinden, in dit geval van het gevraagde hakhoutbeheer in de 'rode zone' en de 'oranje zone' op foto 2 van het plan met nummer 411006, die zich beiden in de omgeving van haar woning bevinden.

De exceptie wordt niet aangenomen.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij voert aan dat de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing beperkt dient te worden tot "de met rood gekleurde zone nr. 1 van foto 2 aangeduid op het plan met nummer 411006 'Binnenring-Buitenring'" en onontvankelijk dient te worden verklaard voor wat betreft de overige onderdelen van de vergunning.

Volgens de verwerende partij toont de verzoekende partij immers niet aan dat zij een persoonlijk belang heeft bij de vernietiging van de overige onderdelen van de stedenbouwkundige vergunning.

2.

De verzoekende partij vraagt de vernietiging van de bestreden beslissing in zijn geheel en bevestigt dit in haar wederantwoordnota.

Beoordeling door de Raad

1.

Zoals reeds in de bespreking van het belang werd gesteld, maakt de verzoekende partij voldoende aannemelijk dat zij ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hinder en nadelen kan ondervinden omdat bomen geveld zullen worden die een invloed hebben op het geluidsdempend effect van de bermlocatie in haar woonomgeving. De verwerende partij kan dan ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat de verzoekende partij enkel een belang zou hebben bij de met rood gekleurde zone nummer 1 van foto 2 aangeduid op het plan met nummer 411006, nu uit dezelfde foto blijkt dat de met oranje gekleurde zone nummer 2 eveneens mogelijk fungeert als geluidsscherm voor de woning van de verzoekende partij.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de vernietiging van de bestreden beslissing in zijn geheel nastreeft, wat zij ook opnieuw bevestigt in haar wederantwoordnota.

Een stedenbouwkundige vergunning is in beginsel één en ondeelbaar waardoor een vergunningsbeslissing niet gedeeltelijk kan worden vernietigd. Van dit beginsel kan slechts bij wijze van uitzondering worden afgeweken wanneer vaststaat dat het gedeelte dat het voorwerp uitmaakt van de vordering tot gedeeltelijke vernietiging, afgesplitst kan worden van de rest van de vergunningsbeslissing en dat het vergunningverlenend bestuursorgaan dezelfde beslissing zou genomen hebben ongeacht het feit of het betrokken gedeelte al dan niet mee deel uitmaakte van de aanvraag.

Er anders over oordelen zou tot gevolg hebben dat de Raad zich in de plaats stelt van het vergunningverlenend bestuursorgaan en zich niet zou beperken tot zijn jurisdictionele bevoegdheid als bestuursrechtscollege.

De Raad dient vast te stellen dat de verwerende partij de vergunningsaanvraag zelf als één geheel opvat en geen onderscheid heeft gemaakt tussen verschillende deelprojecten.

3.

Gelet op zowel de hiervoor gedane vaststelling als de hierna gedane vaststelling bij de beoordeling van het eerste onderdeel van het eerste middel is een opsplitsing van het voorwerp van het beroep niet aan de orde.

De exceptie van de verwerende partij wordt verworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In wat de Raad als een eerste onderdeel bij het eerste middel (onder de titel “Ontbreken van bepaalde vermeldingen en documenten in de aanvraag”) beschouwt, roept de verzoekende partij de schending in van artikel 3, §3, 7° en de artikelen 4 en 5 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging (verder: Besluit openbare onderzoeken).

De verzoekende partij zet uiteen dat op basis van artikel 3, §3, 7° van het Besluit openbare onderzoeken aanvragen voor “werken, handelingen en wijzigingen aan of palend aan een beschermd monument of op een ontwerp van lijst voorkomend monument” aan een openbaar onderzoek moeten worden onderworpen.

De verzoekende partij verwijst naar het ‘Maaltepark’ dat met gracht, vijver en park, beschermd is als monument op 25 maart 1997.

Volgens de verzoekende partij is het niet aan de verwerende partij om te beslissen of al dan niet een openbaar onderzoek nodig is, gezien ze ter zake niet over een discretionaire bevoegdheid beschikt. De verwerende partij besliste ten onrechte dat de aanvraag niet was onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De verzoekende partij werpt eveneens de schending op van artikel 4 van het Besluit openbare onderzoeken, dat bepaalt dat voor een aanvraag die onderworpen is aan een openbaar onderzoek, het ontvankelijkheids- en volledigheidsbewijs uitdrukkelijk moet vermelden dat de aanvrager de formaliteiten van dit besluit dient na te leven. De verzoekende partij stelt dat de aanvraag geen ontvankelijkheids- en volledigheidsbewijs bevat en ten onrechte ontvankelijk en volledig werd bevonden.

Verder stelt de verzoekende partij dat artikel 5 van het Besluit openbare onderzoeken is geschonden. Dat artikel bepaalt onder meer dat de aanvrager voor het einde van het openbaar onderzoek een dubbel van de aangeplakte bekendmaking zendt naar de instantie bij wie hij de aanvraag heeft ingediend. De verzoekende partij stelt vast dat zich in het aanvraagdossier geen dergelijk document bevindt.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het om te beginnen geenszins duidelijk is hoe het aanvraagdossier van het Agentschap Wegen en Verkeer onvolledig kon zijn door het niet organiseren van een openbaar onderzoek. Het administratief dossier bevat overigens wel een ontvankelijkheids- en volledigheidsbewijs in de zin van artikel 4.7.26, §3, tweede lid VCRO. Het onderdeel mist feitelijke grondslag.

Verder stelt de verwerende partij dat er geen sprake is van een werk, handeling of wijziging aan of palend aan een beschermd monument. Volgens de verwerende partij stelt de verzoekende partij ten onrechte dat er door de ligging van de aanvraag “in het gezichtsveld” van het beschermd monument Maaltepark sprake zou zijn van een werk, handeling of wijziging “aan of palend aan” dit monument.

Gelet op het bovenstaande diende ook niet te worden gehandeld overeenkomstig artikel 4 of 5 van het Besluit openbare onderzoeken.

De verwerende partij verwijst verder naar het gunstig advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed waarin werd gesteld dat er geen negatieve impact op de erfgoedwaarde van de omgeving wordt verwacht.

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat het “terrein nr. 1 (Binnenring-Buitenring Zwijnaarde R4, plan 411006)” overduidelijk paalt aan het monument Maaltepark met gracht, vijver en park, beschermd als monument op 25 maart 1997. De verwerende partij bewijst in de antwoordnota niet het tegenovergestelde.

Verder antwoordt de verzoekende partij dat het niet is omdat een gunstig advies door het Agentschap Onroerend Erfgoed werd verleend, dat hierdoor aan de verplichting tot het houden van een openbaar onderzoek kan worden ontkomen. Het niet organiseren van het verplichte openbaar onderzoek is in strijd met de regelgeving en dus ook in strijd met het belang van de verzoekende partij die niet in de mogelijkheid werd gesteld zijn bezwaren tijdig kenbaar te maken.

4.

In wat de Raad als een vierde onderdeel bij het eerste middel beschouwt, roept de verzoekende partij de schending in van artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk ruimtelijke uitvoeringsplan (GRUP) 'afbakening grootstedelijk gebied Gent-deelproject 6c Parkbos', definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 9 juli 2010.

De verzoekende partij stelt dat dit artikel voorschrijft dat voor de inrichting van bepaalde gebieden binnen de groenpool Parkbos een inrichtingsstudie vereist is en dat deze inrichtingsstudie deel uitmaakt van het dossier betreffende de aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning. Het artikel 4 van de voornoemde stedenbouwkundige voorschriften schrijft bij de modaliteiten voor: *"Voor de inrichting van deze zone is een inrichtingsstudie voor de volledige zone vereist. De inrichtingsstudie voldoet aan de bepalingen van artikel 1."* Het aanvraagdossier bevat echter geen dergelijke inrichtingsstudie en dus hebben de adviesverlenende instanties zoals het Agentschap Ruimte en Erfgoed en het Agentschap voor Natuur en Bos daar geen kennis kunnen van nemen en heeft het vergunningverlenende bestuursorgaan daar ook geen rekening kunnen mee houden. Om die reden zijn diverse bomen geveld en zullen er nog meer geveld worden. De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing hiermee indruist tegen de doelstellingen van dit GRUP.

5.

De verwerende partij betwist het persoonlijk belang van de verzoekende partij bij dit middel. Minstens moet volgens de verwerende partij worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet over een actueel belang beschikt gelet op het feit dat zij zelf aangeeft dat reeds tientallen bomen werden geveld.

Vervolgens werpt de verwerende partij op dat de verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing zou indruisen tegen de "doelstellingen" van het GRUP, zonder een duidelijke omschrijving te geven van de doelstellingen en aan te tonen op welke wijze deze doelstellingen zouden geschonden zijn door de bestreden beslissing.

Ondergeschikt antwoord de verwerende partij dat enkel voor de inrichting van deze zone een inrichtingsstudie vereist is. De verwerende partij wijst op het onderscheid tussen "inrichtingsvoorschriften" en "beheervoorschriften". De bestreden beslissing betreffende het vergunnen van het uitvoeren van hakhoutbeheer valt niet als een inrichting van het gebied te beschouwen maar als het beheer van het gebied. Voor het beheer van het gebied is geen inrichtingsstudie vereist.

6.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat het nemen van een beslissing over welke bomen wel dan niet mogen blijven bestaan, volgens haar wel degelijk de inrichting betreft van het betrokken kasteelparkgebied, dat volgens het artikel 4 van dat GRUP bestemd is voor het behoud, het herstel en de ontwikkeling van de landschappelijke, cultuurhistorische en ecologische waarde. Nu reeds heeft het verdwijnen van een aantal bomen langs de R4 Buitenring-Zwijnaarde een enorme impact op het voorheen gesloten karakter van het park. Juist om dergelijke situaties te voorkomen werd in het GRUP die verplichting tot inrichtingsstudie voor het gehele kasteelparkgebied verplicht gesteld.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij zet in een eerste onderdeel van het eerste middel uiteen dat de aanvraag grenst aan het beschermd monument Maaltepark en dat de verwerende partij bijgevolg een openbaar onderzoek diende te organiseren.

2.

Artikel 3, § 3, 7° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging bepaalt dat een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning

waarbij werken, handelingen of wijzigingen worden verricht aan of palend aan een beschermd monument of op een ontwerp van lijst voorkomend monument, moet worden onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De formaliteit van het openbaar onderzoek is een substantiële pleegvorm. Het openbaar onderzoek biedt de mogelijkheid aan belanghebbenden om bezwaren en opmerkingen mee te delen aan de vergunningverlenende overheid, die daardoor over de nodige inlichtingen en gegevens kan beschikken om met kennis van zaken te oordelen. De verzoekende partij heeft dan ook belang bij dit middel.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat een deel van de percelen die in de aanvraag begrepen zijn, rechtstreeks palen aan het “Maaltepark” zoals het werd beschermd als monument bij besluit van de Vlaamse regering van 25 maart 1997. Uit foto 2 van het plan met nummer 411006 blijkt dat de met rode en oranje kleur aangeduide hakhoutbeheerzones met nummers 1 en 2 palen aan dit beschermde monument. Het kan dan ook naar het oordeel van de Raad niet redelijk worden betwist dat het voorwerp van de aanvraag minstens gedeeltelijk onmiddellijk paalt aan een beschermd monument en de verwerende partij bijgevolg een openbaar onderzoek diende te organiseren.

De argumentatie van de verwerende partij dat de verzoekende partij in het verzoekschrift stelt dat de aanvraag zich *“in het gezichtsveld van het monument”* bevindt, doet geen afbreuk aan het gegeven dat uit het verzoekschrift tevens duidelijk blijkt dat de verzoekende partij opwerpt dat een openbaar onderzoek diende te gebeuren omdat de percelen palen aan het beschermde monument. Ook de bestreden beslissing hanteert het begrip “binnen het gezichtsveld”, wat louter te maken heeft met de terminologie die in de regelgeving zelf gehanteerd wordt. De aanvraag ligt immers eveneens *“binnen het gezichtsveld”* van het beschermd monument, zoals bedoeld in het toenmalig geldende artikel 1, 1°, f) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen.

De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst naar de VCRO en het Besluit openbare onderzoeken om vervolgens te stellen dat *“de aanvraag niet onderworpen [diende te] worden aan een openbaar onderzoek”*. De verwerende partij stelt hiermee uitdrukkelijk dat een openbaar onderzoek niet vereist is. Zoals de verzoekende partij terecht aanvoert, beschikt de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan niet over de bevoegdheid om te beslissen dat een verplicht openbaar onderzoek niet moet worden georganiseerd. De verwerende partij heeft terzake een gebonden bevoegdheid.

Waar de verwerende partij nog verwijst naar het gunstige advies van het agentschap Onroerend Erfgoed merkt de Raad op dat dit niet anders doet besluiten. Een gunstig advies van het agentschap heft de verplichting tot organisatie van een openbaar onderzoek niet op. Het Agentschap Onroerend Erfgoed verwijst in het advies van 20 november 2012 naar het beschermd monument Maaltepark en tevens naar twee beschermde landschappen en een definitief vastgestelde ankerplaats en stelt *“dat een gedeelte van deze werken zich situeren aan de rand van bovenvermelde beschermingen”*. Uit de loutere vaststelling dat het agentschap vervolgens in algemene zin oordeelt dat *“er geen negatieve impact op de erfgoedwaarde van de omgeving verwacht [wordt]”*, kan niet worden afgeleid dat een openbaar onderzoek niet dienstig zou zijn, aangezien in het kader van een openbaar onderzoek ook op dit punt bezwaren kunnen worden geuit.

De organisatie van een openbaar onderzoek dient immers een andere finaliteit dan een adviesaanvraag aan een daartoe bevoegde instantie en biedt de mogelijkheid aan belanghebbenden om bezwaren en opmerkingen mee te delen aan de vergunningverlenende

overheid, die daardoor over de nodige inlichtingen en gegevens kan beschikken om met kennis van zaken te oordelen.

3.

Wat betreft het deel in dit middelonderdeel dat betrekking heeft op de (on)volledigheid van het ingediende aanvraagdossier, stelt de Raad met de verwerende partij vast dat een gebrek aan organisatie van een openbaar onderzoek niet tot gevolg heeft dat het initieel door de aanvrager ingediende aanvraagdossier onvolledig zou zijn. Het is immers geen verplichting voor de aanvrager, maar wel voor het vergunningverlenend bestuursorgaan om te onderzoeken of een openbaar onderzoek vereist is op basis van artikel 3 Besluit openbare onderzoeken. De vaststelling dat de aanvraag ten onrechte niet aan een openbaar onderzoek werd onderworpen, heeft dus niet tot gevolg dat de aanvrager een nieuw aanvraagdossier zou moeten indienen.

Het eerste middelonderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

4.

Wat het vierde middelonderdeel betreft, stelt de Raad om te beginnen vast dat de verzoekende partij een persoonlijk belang heeft bij dit middel, dat er op gericht is dat een inrichtingsstudie zou worden opgemaakt om te beoordelen welke bomen en struiken behouden worden en welke geveld worden. Het gegeven dat reeds een deel van de bomen geveld is, doet geen afbreuk aan het actueel belang van de verzoekende partij bij dit middel. De exceptie van de verwerende partij wordt verworpen.

Artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP 'afbakening grootstedelijk gebied Gent-deelproject 6c Parkbos', definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 9 juli 2010, bevat volgend voorschrift:

“Voor de inrichting van bepaalde gebieden is een inrichtingsstudie vereist. De inrichtingsstudie is een informatief document voor de vergunningverlenende overheid met het oog op het beoordelen van de vergunningsaanvraag in het licht van de goede ruimtelijke ordening en de stedenbouwkundige voorschriften voor het gebied.

De inrichtingsstudie geeft ook aan hoe het voorgenomen project zich verhoudt tot wat al gerealiseerd is binnen het gebied en/of tot de mogelijke ontwikkeling van de rest van het gebied. De inrichtingsstudie maakt deel uit van het dossier betreffende de aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning of een stedenbouwkundig attest en wordt als dusdanig meegestuurd naar de adviesverlenende instanties overeenkomstig de toepasselijke procedure voor de behandeling van deze aanvragen. Elke nieuwe vergunningsaanvraag kan hetzij een bestaande inrichtingsstudie bevatten, hetzij een aangepaste of nieuwe inrichtingsstudie.”

Uit dit stedenbouwkundig voorschrift vloeit voort dat een inrichtingsstudie vereist is voor de “inrichting” van “bepaalde gebieden”.

Een inrichtingsstudie is dus niet voor elk gebied binnen het plangebied van het GRUP vereist, maar enkel voor “bepaalde gebieden”, die in de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP worden omschreven. De verzoekende partij meent dat de aanvraag gelegen is in het gebied “kasteelparkgebied” (artikel 4), waarvoor de stedenbouwkundige voorschriften bepalen dat “voor de inrichting van deze zone (...) een inrichtingsstudie voor de volledige zone vereist [is]”. De verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat de bermlocatie naast het kasteelpark nog behoort tot het “kasteelparkgebied” zoals aangeduid op het grafisch plan van het GRUP.

Bovendien moet de verwerende partij worden bijgetreden wat betreft het onderscheid tussen “inrichting” en “beheer”. De stedenbouwkundige voorschriften van een ruimtelijke uitvoeringsplan kunnen betrekking hebben op de bestemming, de inrichting en/of het beheer van een gebied (artikel 2.2.2, §1, eerste lid, 2° VCRO). De opmaak van een inrichtingsstudie overeenkomstig artikel 1 van het GRUP is enkel vereist voor de “inrichting” van een bepaald gebied, niet voor het “beheer” ervan. Het uitvoeren van een hakhoutbeheer valt niet als een inrichting van het gebied te beschouwen maar als een beheer van het gebied. Voor het beheer van het gebied is geen inrichtingsstudie in de zin van artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het GRUP 'afbakening grootstedelijk gebied Gent-deelproject 6c Parkbos' vereist.

Het vierde middelonderdeel wordt verworpen.

5.

De overige middelonderdelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

B. Tweede middel

1.

In wat de Raad als een vijfde onderdeel bij het tweede middel (onder de titel “Fouten en hiaten in de vergunning”) beschouwt, roept de verzoekende partij de schending in van artikel 3, §3, 7° van het Besluit openbare onderzoeken, omdat de bestreden beslissing ten onrechte poneert dat de aanvraag niet diende onderworpen te worden aan een openbaar onderzoek, zoals ook reeds uiteengezet in het eerste middel.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop, met verwijzing naar de uiteenzetting bij het eerste middel, dat de verwerende partij terecht van mening was dat geen openbaar onderzoek diende te worden georganiseerd.

3.

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij hier niets aan toe.

4.

In wat de Raad als een zesde onderdeel bij het tweede middel beschouwt, stelt de verzoekende partij dat de omschrijving van het voorwerp van de vergunning als hakhoutbeheer door het “terugzetten van bomen en struiken” leugenachtig is, aangezien het in hoofdzaak gaat om het vellen van bomen en struiken. Door de definiëring van de aanvrager zonder meer over te nemen neemt de verwerende partij onvoldoende afstand van de benadering door de aanvrager en geeft zij blijk van partijdigheid.

Dat alle tot vlak bij de grond afgezaagde bomen en struiken spontaan zullen verjongen is volgens de verzoekende partij niet realistisch. Het potentiële gevaar van omwaaiende bomen wordt overdreven. De verzoekende partij roept daarbij de schending in van artikel 8 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en de het natuurlijk milieu, dat bepaalt dat de Vlaamse Regering alle nodige maatregelen neemt om over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen zowel wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur.

5.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partij een verkeerde lezing geeft aan het “terugzetten” van bomen en struiken in het kader van hakhoutbeheer. Bij hakhoutbeheer worden bepaalde bomen en struiken afgezaagd met de bedoeling ze weer uit te laten groeien. Er is dan ook geen sprake van het vellen van bomen die definitief zouden verdwijnen.

Het feit dat de verwerende partij bij de beschrijving van de omgeving en de aanvraag voor een groot deel verwijst naar of zaken overneemt uit de aanvraag maakt niet dat er sprake zou zijn van partijdigheid, minstens wordt dit door de verzoekende partij niet aangetoond.

Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing wordt een afweging gemaakt tussen de veiligheid van de gebruikers van de gewestwegen en het kappen van bomen in het kader van hakhoutbeheer. De bestreden beslissing overweegt dat door de gefaseerde aanpak over tien jaar, waarbij ook een aantal bomen zullen gespaard worden, al te drastische kapwerkzaamheden worden vermeden. Op deze manier ontstaan regeneratiestadia van verschillende ouderdom. Deze beoordeling is niet kennelijk onredelijk.

Tot slot is de verzoekende partij van mening dat de bestreden beslissing in strijd zou zijn met artikel 8 van het Natuurdecreet, maar volgens de verwerende partij zet ze niet uiteen hoe deze bepaling door de bestreden beslissing zou geschonden zijn. Bovendien blijft de kwaliteit en de kwantiteit van de natuur behouden volgens de verwerende partij. Meer nog, door de toepassing van hakhoutbeheer wordt het natuurlijk milieu verbeterd. Uit het gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos blijkt dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad.

6.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat ze bij haar standpunt blijft zoals uiteengezet in het verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

1.

In het zesde middelonderdeel zet de verzoekende partij in essentie uiteen dat de aanvraag betrekking heeft op het vellen van bomen en struiken, dat deze werken afbreuk doen aan het standstillbeginsel dat vervat is in artikel 8 van het natuurdecreet, dat de veiligheidsrisico's van de bomen worden overdreven en dus niet als afdoende reden kunnen gelden voor het kappen van de bomen, en dat de verwerende partij partijdig is gezien ze zich zonder meer aansluit bij de aanvrager.

2.

De verzoekende partij kan niet gevolgd worden in haar bewering dat de omschrijving van het voorwerp van de aanvraag niet correct zou zijn.

Onder het punt “beschrijving van de omgeving en de aanvraag” wordt vermeld:

“Hakhoutbeheer voorziet in het terugzetten van bomen en struiken met als doel de houtkant te verjongen. Dit verjongen is nodig om te vermijden dat er zware stammen worden gevormd die bij storm kunnen ontwortelen en aanleiding kunnen geven tot zware ongevallen. De verjonging gebeurt door vlakbij de grond de bomen of struiken af te zagen met de bedoeling ze weer uit te laten groeien via vegetatieve regeneratie aan de stobbe die na de kap achterblijft. Als de houtige begroeiingen regelmatig worden teruggezet spreken we van hakhout, Na het terugzetten schieten de soorten terug uit via stronk- of wortelopslag.

Het hakhoutbeheer heeft een omlooptijd van 10 jaar en wordt gefaseerd uitgevoerd in een periode tot en met de winter van 2022. Het hakhoutbeheer wordt uitgevoerd in 10

beheerseenheden waarvan jaarlijks één eenheid wordt gekapt. Door deze spreiding in ruimte en tijd zouden regeneratiestadia van verschillende ouderdom moeten ontstaan. Op de bermen zullen ook een beperkt aantal bomen worden gespaard en die niet in hakhout omgezet worden (middelhoutbeheer). Deze bomen krijgen de kans om groot te worden en hun volledige levenscyclus te doorlopen.”

Het “terugzetten van bomen en struiken” houdt met andere woorden een “vellen” of “kappen” van bomen en struiken in, maar dan wel met de bedoeling dat deze terug uitgroeien “*via vegetatieve regeneratie aan de stobbe die na de kap achterblijft*”. Het voorwerp van de bestreden beslissing is dus niet foutief omschreven door het gebruik van het begrip “terugzetten” van bomen in plaats van “vellen” van bomen.

3.

Wat betreft de aangevoerde schending van het onpartijdigheidsbeginsel, dient de Raad vooreerst op te merken dat, opdat er sprake zou kunnen zijn van een schending van dit beginsel, er minstens sprake van moet zijn dat diegene die onpartijdig moet optreden, naar buiten een schijn van partijdigheid heeft gewekt, met andere woorden door zijn gedragingen een gewettigde twijfel heeft doen ontstaan over zijn geschiktheid om het dossier op een onpartijdige manier te behandelen.

De verwerende partij is op basis van artikelen 4.7.1, §1 en 4.7.26, §1 VCRO het bevoegde vergunningverlenende bestuursorgaan voor het beoordelen van de voorliggende aanvraag. Het feit dat de verwerende partij in de bestreden beslissing bij de beschrijving van de aanvraag gegevens overneemt uit de nota die de aanvrager heeft ingediend ter verantwoording van het hakhoutbeheer, betekent niet dat er sprake zou zijn van partijdigheid. De verwerende partij heeft zich eveneens gebaseerd op de uitgebrachte adviezen, waaronder het gunstig advies van het agentschap Natuur en Bos, het gunstig advies van Onroerend Erfgoed en de voorwaardelijke gunstige adviezen van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent en van de watering der Assels. De voorwaarden van de twee vermelde voorwaardelijk gunstige adviezen zijn opgelegd als vergunningsvoorwaarden bij de bestreden beslissing. Uit het dossier blijkt nergens dat de verwerende partij is opgetreden op een wijze waardoor er een gewettigde twijfel zou ontstaan over haar geschiktheid om het dossier op onpartijdige manier te behandelen.

4.

Wat de keuze voor hakhoutbeheer betreft in plaats van het behoud van hoogstambomen langs de gewestwegen, uit de verzoekende partij opportuniteitskritiek waarvoor de Raad niet bevoegd is.

De keuze voor hakhoutbeheer in de bermen langs bepaalde gewestwegen in plaats van het behoud van de hoogstambomen, is een opportuniteitskeuze en behoort tot de bevoegdheid waarover de aanvrager als bermbeheerder ontegensprekelijk beschikt. De verzoekende partij stelt dat hoogstambomen geen verhoogd risico voor de veiligheid van het wegverkeer vormen, maar lijkt daarmee eerder aan te sturen op een opportuniteitsoordeel van de Raad betreffende het bermbeheer. De Raad heeft als administratief rechtscollege in essentie een vernietigingsbevoegdheid en kan dan ook enkel de wettigheid van de bestreden beslissing nagaan zonder hierbij zelf tot een beoordeling van de aanvraag over te gaan en zich dus in de plaats te stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan. De beoordeling van de opportuniteit van het hakhoutbeheer in vergelijking met andere mogelijke vormen van bermbeheer, behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de aanvrager als wegbeheerder en van de verwerende partij als vergunningverlenend bestuursorgaan.

5.

Artikel 8 Natuurdecreet is een beginselbepaling en luidt:

“De Vlaamse regering neemt alle nodige maatregelen ter aanvulling van de bestaande regelgeving om over het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest de milieukwaliteit te vrijwaren die vereist is voor het behoud van de natuur en om het standstill-beginsel toe te passen zowel wat betreft de kwaliteit als de kwantiteit van de natuur.”

Het standstillbeginsel houdt in dat een verdere achteruitgang van natuurwaarden moet worden voorkomen en is een bepaling die zich in de eerste plaats richt tot de Vlaamse regering. Het artikel schrijft niet voor dat de vergunningverlenende overheid de afgifte van een stedenbouwkundige vergunning moet weigeren, tenzij is voorzien in een volledige kwantitatieve en kwalitatieve compensatie in geval van aantasting van de natuurwaarden. Het vergunningverlenend bestuursorgaan beschikt over een ruime appreciatiebevoegdheid om bij een individuele vergunningsbeslissing na te gaan of de aanvraag een achteruitgang van de aanwezige natuurwaarden veroorzaakt. De Raad oefent hierop slechts een marginaal toezicht uit. Het is aan de verzoekende partij om aan te tonen dat de bestreden beslissing een aanzienlijke achteruitgang van de natuurwaarden veroorzaakt en in dat opzicht als een kennelijke schending van het standstillbeginsel te beschouwen is.

Met de verwerende partij moet de Raad vaststellen dat de verzoekende partij niet concreet toelicht op welke wijze de bestreden beslissing het standstillbeginsel zou schenden. Het hakhoutbeheer dat vergund wordt met de bestreden beslissing beoogt niet om de natuurwaarden kwantitatief of kwalitatief te laten verdwijnen of aan te tasten, maar beoogt de natuurwaarden te beheren en op termijn in stand te houden. Het gegeven dat bomen en struiken gekapt worden, wat als een tijdelijke achteruitgang van de natuurwaarden te beschouwen is, is niet van aard om te besluiten dat bestreden beslissing op termijn een kennelijke achteruitgang van natuurwaarden zal veroorzaken, aangezien het eigen is aan hakhoutbeheer dat de houtige begroeiingen periodiek worden afgezet om deze opnieuw te laten uitgroeien.

De verzoekende partij maakt dus niet aannemelijk dat de bestreden beslissing als een kennelijke schending van het standstillbeginsel te beschouwen is.

Het middelonderdeel wordt verworpen.

6.

Wat de in het vijfde middelonderdeel opgeworpen schending van artikel 3, §3, 7° van het Besluit openbare onderzoeken betreft, verwijst de Raad naar de beoordeling van het eerste onderdeel van het eerste middel.

Dit middelonderdeel is gegrond.

7.

De overige middelonderdelen worden niet onderzocht aangezien deze niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

C. Derde middel

Het derde middel wordt niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

VI. BESTUURLIJKE LUS

De verwerende partij verzoekt in ondergeschikte orde de Raad om toepassing van de bestuurlijke lus (artikel 4.8.4 VCRO) mocht het middel over het openbaar onderzoek gegrond blijken. De verwerende partij stelt dat een onregelmatigheid inzake het openbaar onderzoek herstelbaar is zodat de beslissing kan worden gehandhaafd in de zin van artikel 4.8.4 VCRO.

Op dit verzoek kan niet worden ingegaan.

Immers werd bij arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 74/2014 van 8 mei 2014 het artikel 4.8.4 VCRO, zoals vervangen bij artikel 5 van het decreet van 6 juli 2012 houdende wijziging van diverse bepalingen van de VCRO, vernietigd zonder behoud van enige rechtsgevolgen. Artikel 4.8.4 VCRO wordt, gelet op de terugwerkende kracht van het vernietigingsarrest, geacht nooit te hebben bestaan.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij niet verzoekt om de toepassing van de bestuurlijke lus op basis van artikel 34 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet). De Raad gaat ook niet ambtshalve over tot herkwalificatie van het verzoek van de verwerende partij.

De termijn van vijf maanden die wordt toegekend om een nieuwe beslissing te nemen, is naar het oordeel van de Raad ruim voldoende om het openbaar onderzoek te organiseren.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 21 januari 2013, waarbij aan de aanvrager de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitvoeren van hakhoutbeheer langs de gewestwegen R4, N9, N60, N456, N458, N466, N469 en N474 op de percelen gelegen te 9940 Evergem, Brugse Steenweg – Eversteinlaan en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 000 (openbaar domein), de percelen gelegen te 9000 Gent, Zeeschipstraat en Deinsesteenweg – Drongensesteenweg - Terdonkkaai - Wondelgemkaai en met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie B, nummer 000 (openbaar domein) en sectie I, nummer 000 (openbaar domein), afdeling 13, sectie R, nummer 000 (openbaar domein) en sectie S, nummer 000 (openbaar domein), afdeling 24, sectie B, nummers 231P, 235E, 240F en 2N/2, afdeling 27, sectie B, nummer 000 (openbaar domein) en sectie C, nummer 000 (openbaar domein), afdeling 28, sectie B, nummer 000 (openbaar domein) en de percelen gelegen te 9920 Lovendegem, Binnenring Vinderhoute – Industrieweg en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 000 (openbaar domein).
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag en dit binnen een vervaltermijn van vijf maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 7 juni 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zesde kamer, samengesteld uit:

Karin DE ROO, voorzitter van de zesde kamer,
met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Ben VERSCHUEREN

Karin DE ROO